

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000

Letna inozemstvo . . . » 18.000

Letna inozemstvo, USA dol. . . 25

Poštno čekovni račun: števil. 24/12410

Leto XXXII. - Štev. 13 (1596)

Gorica - četrtek 27. marca 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Umrl je nadškof Jožef Pogačnik

Hitro se je v torek, na praznik Marijinega oznanjenja razširila novica, da je tisti dan zjutraj nenadoma umrl ljubljanski nadškof in metropolit Jožef Pogačnik. Zjutraj je še maševal in govoril o Mariji, saj je bil Marijin praznik in škof velik častilec Marijin. Po maši mu je prišlo slabo, poklicali so zdravnika, toda za nadškofa ni bilo več pomoči, srce je odpovedalo. Marija ga je poklicala k sebi prav na svoj praznik, saj je za škofovo geslo izbral Jezusove besede: »Glej, tvoj sin.«

Pokojni nadškof je še doživel, da je pozdravil svojega naslednika dr. Lojzeta Suštarja in mu izročil vodstvo škofije. Ko se je pripravljala na mirno starost, kot smo brali, je nenadoma odšel uživati mirnejše življenje pri Bogu. Mogoče je ponoviti s sv. Pavlom: »Dobri boj sem dobojeval, tek končal, vero ohranil. Odslej mi je pripravljena krona pravice, ki mi jo bo dal oni dan Gospod, pravični sodnik; ne le meni, ampak vsem, kateri ljubijo njegov prihod.«

ORIS ŽIVLJENJA

Nadškof Jožef Pogačnik je bil Gorenjec, saj se je rodil v župniji Kovor pri Trzinu 28. sept. 1902. Bogoslovje je študiral v Innsbrucku in bil tam posvečen 25. julija 1927. Po doseženem doktoratu se je vrnil domov in bil najprej kaplan v Kranju, nato kaplan v Trnovem v Ljubljani pri župniku F. S. Finžgarju. Znašla sta se skupaj dva literata, Finžgar pisatelj, Pogačnik pesnik. Ta je namreč kot bogoslovec in kot mlad duhovnik zlagal pesmi, ki so mu narasle v zbirko Sinje ozare (1931). S Finžgarjem sta se lepo ujemala in je Pogačnik prevzel urejevanje družinskega lista Mladika. Tu je vzgajal nov pesniški in pisateljski rod. Po svojem literarnem naziranju je spadal v krog Križa na gori. Pozneje se je od tega kroga odmaknil, ko so križarji začeli siliti v socializem in v sodelovanje s komunisti.

Leta 1937 je Jožef Pogačnik postal ravnatelj vzgojnega zavoda Marijanišče. V tej službi je preživel vojne čase in januarja 1945 postal član ljubljanskega stolnega kapitlja. Škof Vovk mu je zaupal vodstvo semenišča in ga imenoval tudi za svojega delegata (1951). To so bila težka leta za Cerkev na Slovenskem. Zmagovita partija je hotela slediti Stalinu in v nekaterih stvareh biti bolj stalinska kot Stalin. V tem času je bil skupaj s številnimi drugimi slovenskimi duhovniki zaprt tudi kanonik Jožef Pogačnik. Pomagal je med drugim graditi »novo Ljubljano«. Z njim v zaporu so bili tudi nekateri primorski duhovniki, ki vedo o njem marsikako zanimivo zgodbo.

Tudi ta čas je minil in Pogačnik je škof Vovk imenoval za svojega generalnega vikarja leta 1959 in leta 1963 je postal pomožni škof ljubljanski. Posvečen je bil 7. aprila 1963. Še isto leto je umrl škof Vovk in msgr. Jožef Pogačnik je postal najprej administrator, nato 2. marca 1964 ljubljanski nadškof. Ko je papež Pavel VI. povzdignil Ljubljano v metropolitano, je postal prvi metropolit. Škofijo je vodil do 13. marca letos, ko je njeno vodstvo izročil v roke novemu nadškofu dr. Alojziju Suštarju.

NJEGOVO ŠKOFOVANJE

O letih svojega škofovanja je zapisal, da so bila bolj mirna, kot

so bila leta njegovih dveh prednikov, škofov Gregorija Rožmana in Antona Vovka. To mu je omogočilo, da je lahko začel s prenovo škofije po smernicah zadnjega vesoljnega cerkvenega zbora, ki se ga je tudi sam proti koncu udeležil. (Koncil je trajal od 1962 do 1965.) Šad tega dela je posebno viden na liturgičnem in katehetskem področju. Za časa njegovega škofovanja so v Ljubljani izdali vse liturgične knjige v slovenskem prevodu, posebno še misal in brevir. Zelo je pospeševal verski tisk, ki se je številčno povečal, kakovostno izboljšal in popestril, tako da je kar bogat. V zadoščenju mu je tudi bilo dejstvo, da se je povečalo število novih duhovnikov. Ko skoro ves krščanski svet toži, kako upadajo duhovniški in redovni poklici, je nadškof Pogačnik mogel z zadoščenjem reči, da v njegovi škofiji poklici rastejo. Zelo se je razgibala tudi katehetska dejavnost, v katero je slovenska Cerkev usmerila veliko svojih sil.

Ljubljansko nadškofijo je nadškof Pogačnik zapustil kar dobro urejeno. Tudi odnosi s političnimi oblastmi so se izboljšali. Dokaz za to je tudi dejstvo, da je nadškof Pogačnik bil odlikovan z redom republike z zlatim vencem, kot je poročal tržaški radio. Kljub temu ne moremo trditi, da so odnosi normalni, kajti delovna področja Cerkev so še vedno zelo omejena. Vendar moramo pritrditi pok. nadškofu, da je imel bolj mirne čase kot njegovi predniki.

Naj mu bo Marija, ki jo je tako vneto častil, saj je bil še dan pred smrtjo na Brezjah, mogočna priprošnjica pri Jezusu Kristusu, če še potrebuje njene pomoči, kot se je izrazil škof Bellomi.

K. HUMAR

POGREB NADŠKOFA POGAČNIKA

Pogrebne slovesnosti se bodo začele v petek 28. marca ob 10. uri v ljubljanski stolni cerkvi, kjer bo rajni nadškof pokopan pri oltarju žalostne Matere božje.

Vrata Kitajske se morda znova odpirajo

Pretekli dni sto se vrnili z obiska na Kitajskem dva kardinala. Prvi je odpotoval na Kitajsko francoski kardinal in nadškof v Marseju Roger Etchegaray. Njegovo potovanje je imelo zaseben značaj. Na Kitajskem je bival tri tedne in se je srečal z nekaterimi vidnimi osebnostmi.

Skoro istočasno je obiskal Kitajsko dunajski kardinal König. Njegov obisk je bil poluradnega značaja, ker je predsednik papeške komisije za stike z drugimi verami. Franz König je ostal na Kitajskem deset dni.

Med skoraj vsakodnevnimi dogodki, ki jih v Italiji označujejo teroristični podvigi in vsakovrstni, zlasti finančni škandali (od velikih bančnikov do znanih nogometašev), se zanimanje javnega mnenja skoraj težko obrne v kake probleme izrazito politične narave. Sama vladna kriza je tako padla v nesrečen trenutek, ko italijanske javnosti skoraj več ne prevzame. Tradicionalna liturgija je bolj ali manj formalnim govorom najprej v poslanski zbornici nato v senatu, odhod na Kvirinal, sporočilo o odstopu, vnaprejšnje določene izjave, dokaj hitra posvetovanja predsednika republike z nekdanjimi državnimi poglavarji, predsednikom obeh domov parlamenta, delegacijami političnih strank in končno že od vseh napovedani in razboznani poverjeni mandat — vse to je postalo kar rutinsko.

V tem okviru se je odvijala tudi zadnja vladna kriza, ko je moral Francesco Cossiga podati ostavko svoje vlade, sestavljene iz ministrov DC, PSDI in PLI. Sicer je bila sama kriza napovedana že dalj časa. Zlasti socialisti so ji prvi utrlj pot, saj so sklenili po zadnji seji centralnega komiteja odtegniti Cossigovemu kabinetu sicer skromno podporo, ki so jo dajali s svojim vzdržanjem v parlamentu.

COSSIGA PONOVO MANDATAR

Predsednik Pertini je v nedeljo zjutraj poklical na Kvirinal poslanca Cossigo in mu poveril mandat za sestavo nove vlade. Cossiga je medtem že začel s posvetovanji. Najprej se je sestal z vodstvom svoje stranke DC, nato pa ima v načrtu srečanja z ostalimi strankami ustavnega loka. Kasneje bo verjetno začel resnejša pogajanja s tistimi strankami, ki bodo sestavljale novo večino.

Kakšna pa bo nova večina? Težko je sedaj to z gotovostjo napisati. Vsekakor pa imamo na razpolago različne elemente, ki nam lahko pri tem pomagajo reševati zavozlano politično situacijo.

Znano je namreč, da so socialisti sami bili več časa v hudem precepu. Pred kratkim je prišlo do ostrejših odnosov v sami stranki, ki so se zaenkrat zaključili z odstopom strankinega predsednika Lombardija. Tajnik Craxi, ki predstavlja z vrsto mlajših voditeljev zmernejšo strujo, je hotel sedaj na vsak način pristopiti v aktivno politično igro. Zaveda se namreč, da postaja izolacija in odsotnost od vladne večine oz. same vlade kar neprijetna. Bližajo se upravne in deželne volitve v Italiji. Stranka si z vstopom v vlado hoče zagotoviti tudi čim boljše pogoje za nastop na teh volitvah in seveda za uspeh.

PSI je sicer vedno zagovarjal politiko solidarnosti med silami ustavnega loka. S sklepom komunistov, da ostanejo v opoziciji, ker jih DC nikakor ne sprejme v vlado, pa je tudi za socialiste postalo vprašanje, kako naj se pri tem ravna. Sedanjí sklep pomeni, da hočejo na eni strani v najvišje izvršne organe države, na drugi pa, da hočejo še vedno ohraniti živ stik s prejšnjo politiko zlasti preferencialnih odnosov s PCI. Kako pa to vskladiti?

To naj bi sedaj omogočala vladna formula. Socialisti pri tem predlagajo tako večino, ki bi na vsak način izključila iz vlade tiste sile, ki so po njihovem mnenju konservativne in malo napredne. To naj bi veljalo predvsem za PSDI in PLI. Socialni demokrati in liberalci — dosedanja zavezništva DC — naj bi torej izpadli iz

bodoče vlade. Nadomestila naj bi jih po mnenju PSI naprednejša in bolj levičarska republikanska stranka. S tem naj bi tudi ostal odprt bodoči dialog s komunisti, saj bi poleg DC prav socialisti in republikanci boljše jamčili levičarsko podobo nove vladne politike.

Kaj je na tem resničnega? PSI seveda vodi svojo politično igro in pri tem igra vse za vse. DC pa se v sedanjem položaju verjetno tudi noče še bolj zapreti na levo, kot je že to naredila na svojem nedavnem kongresu. Novo demokrščansko vodstvo s Piccolijem in Forlanijem na čelu namerava najbrž s to formulo nekoliko potolažiti svojo levo strujo, ki jo vodita bivši tajnik Zaccagnini in nekdanji vladni predsednik Andreotti. Na drugi strani tudi hoče najti določeno rešitev iz nelahke politične zmede. Gotovo pa ta izbira novih zaveznikov ne bo ostala brez kritik, prav gotovo tudi ne pri dobrem delu samega vodilnega zbora večinske stranke.

PSDI je že sporočil, da bo zaradi tega stopil v ostro opozicijo. Isto bo naredila tudi liberalna stranka. Kaj bodo naredili komunisti, seveda ni še znano in tudi ne more biti prav jasno. Uradno sicer govori o opoziciji, ki pa bo zanje gotovo težja, če bo v vladi PSI.

Socialisti so med tem časom večkrat iznesli uradno zahtevo po tem, da bi sedaj tudi zamenjali predsedstvo vlade. Demokrščanskega predsednika naj bi torej zamenjal laik — po možnosti socialist. Lani je sicer tajnik stranke Craxi pri podobnem poskusu že pogorel. Vsekakor pa bi morebitno socialistično predsedstvo vlade tudi ne bilo v sorazmerju z realnim političnim stanjem, posebej če pomislimo, da je sedaj socialist že predsednik republike.

VRSTA TEŽKIH PROBLEMŌV ZA BODOČO VLADO

Že v uvodu smo omenjali vse prej kot rožnato situacijo Italije, ki se mora vsak dan soočati s hudim terorizmom in težkimi javnimi škandali. Poleg tega iz dneva v dan beležimo ostre sindikalne borbe in zahteve, ki lahko le otežkočajo delo izvršnih organov oz. oblasti. To pa so samo nekateri krovni problemi sodobne italijanske družbe, na katere trči vsako politično delovanje.

Letos ima Italija tudi delovno predsedstvo Evropske gospodarske skupnosti. S tem je politična odgovornost Italije postala znatno večja. In prav to zahteva tudi trdno in stabilno vlado, ki naj bi se znašla v tem novem položaju. Znano je, da so države EGS pobudnice tudi nekaterih važnih diplomatskih iniciativ, kot one za nevtralizacijo Afganistana z umikom sovjetskih čet, kar bi imelo seveda velike mednarodne posledice. Predsednik Cossiga si je prav v teh dobrih sedmih mesecih vlade pridobil določen ugled pri zahodnih partnerjih, kar ima tudi svoj pomen.

NAŠA PRIČAKOVANJA

Veliko je še problemov, ki bodo čakali novo vlado. Naj tu le kot Slovenci poudarimo, da si od nje pričakujemo predvsem eno: rešitev naše globalne zaščite. Ne delamo si velikih utvar na tem področju, vendar pa moramo delati na tem, da bo bodoči zaščitni zakon kar najboljši in da bo vsaj uredil glavna manjšinska vprašanja po določilih ustave in Osimskih sporazumov. Slovenska manjšina namreč že nad trideset let potrpelivo čaka na ta zakon. Kar so medtem že dosegli Južni Tirolci in Valdestanci, to mi še vedno čakamo. Kako dolgo še? Pričakujemo, da se ne bo tu treba še leta in leta ubadati z istimi problemi in da bo s tem vsaj ustavni oz. zakonodajni okvir končno le dan. In prav to je tudi ena izmed nalog nove vlade, ki se zdaj v Rimu počasi oblikuje.

SPECTATOR

Izpustili so angleško deklico

Ugrabitelji so izpustili angleško deklico Annabel Schild. Za njeno izpustitev se je zavzel tudi sv. oče.

Sv. oče za veliki teden

Sv. oče Janez Pavel II. bo obhajal obrede velikega tedna takole:

Na oljčno nedeljo bo sv. maša in blagoslovitvijo oljk pred baziliko sv. Petra ob 9.30.

Veliki četrtek: ob 9.30 maša v baziliki sv. Petra, zvečer ob 17.30 maša pri Sv. Janezu v Lateranu.

Veliki petek: obredi velikega petka ob 17. uri pri Sv. Petru, ob 21.15 križev pot od Koloseja na Palatin.

Velika sobota: ob 22. uri obredi velike sobote v baziliki sv. Petra, opolnoči slovesna služba božja v spomin Kristusovega vstajenja.

Velika noč: ob 10.30 maša na trgu sv. Petra; opoldne blagoslov in voščila z lože bazilike.

Glavne obrede bosta prenašala tudi italijanska televizija in radio.

Med mašo so umorili nadškofa

V glavnem mestu srednjeameriške republike San Salvador so zločinci med mašo ustrelili nadškofa msgr. Oscarja Romero. Nadškof je zelo ostro nastopal zoper nasilje v državi in se zavzemal za pravice kmetov in delavcev. Zato ga niso marali ne desni ne levi ekstremisti. Zdi se, da je postal žrtev desnih fanatikov, ki so mu že prej grozili s smrtjo.

Zakaj so Sovjeti šli v Afganistan?

Na to zastavljeno vprašanje odgovarja revija Mondo e Missioni takole:

1. Sovjetska zveza je bila zavzeta v Afganistanu že prej. Podpirala je oba prejšnja režima, ki sta bila komunistično navdahnjena; podpirala je Tarakija (april 1978-september 1979), kakor tudi Amina (september-december 1979). Toda oba ta režima nista mogla udušiti upora islamskih množic, zato sta omilila svojo komunistično vero v upanju, da se bo dežela pomirila. Ker tudi Amin ni dosegel cilja, ki so mu ga v Moskvi zastavili, so Sovjeti izvedli državni udar in postavili na krmilo državi Karmala, ki obeta, da bo bolj zavzet za komunizem in bolj zvest oproda Moskvi.

2. Drugi razlog je mednarodnega značaja. Iz Afganistana bodo Sovjeti laže kontrolirali sosednje muslimanske države Iran in Pakistan. V Iranu se odvija revolucija pod vodstvom verskega voditelja Homeinija, revolucija, ki jo skušajo Sovjeti iz Afganistana usmeriti v svojo strugo. Kot priča usoda ameriških talcev v rokah revolucionarnih študentov, jim to vsaj deloma uspeva. Potem je tu še Pakistan. Položaj v tej državi ni ustaljen. Dežela Belučiستان bi se rada odtrgala od Pakistana. Sovjetski agenti že pihaajo v ta ogenj in tudi Pakistan ima zato svoje gverilce.

Poleg tega je Afganistan zelo blizu Perzijskega zaliva in s tem blizu »naftne poti«.

3. Tretji razlog je notranjega značaja. V azijski Rusiji biva okrog 50 milijonov muslimanov. Če se verski prerod zanese med nje, utegne to postati nevarno za sovjetsko protiversko politiko. Tako želi Sovjetska zveza imeti kontrolo nad svojimi muslimanskimi sosedami.

Ista revija potem zaključuje: Razvidno je, da Rusijo vodi v zunanji politiki le gon po novih osvojitvah ali imperializem oz. hegemonizem, kot se izražajo Kitajci. Italijanska partija je to razumela in uradno obsodila sovjetski poseg v Afganistanu. Številni njeni člani pa tega niso razumeli in še vedno vidijo v Sovjetski zvezi domovino proletariata in so vanjo zaljubljeni ter zagovarjali njen poseg v Afganistanu.

Zanimivo bi bilo vedeti, kaj mislijo naši slovenski komunisti. Ali so še vedno stalniistično usmerjeni kot so bili leta 1948? Ali zagovarjajo sovjetski vdor v Afganistan podobno kot so zagovarjali Stalinovo obsodbo Tita in jugoslovanske partije?

Slavje ob 60-letnici teološke fakultete v Ljubljani

Proslava 60-letnice teološke fakultete v Ljubljani 10. marca je bila precej drugačna kot deset let prej za petdesetletnico. Takrat niso mogli dobiti unionske dvorane za ta namen, sedaj so se pa proslave udeležili tudi številni zastopniki civilnih oblasti. Poročajo, da so na proslavi bili Mitja Ribičič, predsednik SZDL, Stane Kolman, predsednik verske komisije SR Slovenije, prof. dr. Janez Milčinski, predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, prof. inž. Slavko Hodžar, rektor ljubljanske univerze. Svoje priznanje je torej dala fakulteti civilna oblast, potem pa najvišja kulturna ustanova SAZU in najvišja znanstvena ustanova ljubljanska univerza. Prav je, da to posebej poudarimo, ker je morda znamenje novih časov.

Prav tako številna in odlična je bila udeležba cerkvenih predstavnikov; prišel je papeški pronuncij Michele Cecchini, goriški nadškof Peter Cocolin, bili so navzoči vsi slovenski škofje, tudi novo imenovani suhtar in Turk, zastopnik zagrebške fakultete dr. Celestin Tomić, škofova vikarja iz zamejstva dr. L. Škerl in dr. O. Simčič, potem zastopstva raznih teoloških fakultet tudi iz inozemstva. Svoje čestitke in voščila je poslal tudi sv. oče.

Slavje je potekalo v dveh etapah, v stolnici sv. Nikolaja in v veliki dvorani teološke fakultete. V stolnici je bila koncelebrirana sv. maša pod vodstvom msgr. Cecchinija. Pel je stolniški zbor. Celotna maša je bila v slovenskem jeziku in papeški pronuncij je imel tudi nagovor v slovensščini. Zunanje slavje je bilo nato na teolo-

ški fakulteti z akademijo. Tu je goste pozdravil dekan fakultete prof. Stefan Steiner, glavni govor je pa imel škof dr. Vekoslav Grmič o poslanstvu teologije.

Na akademiji so podelili tudi tri častne doktorate; prejeli so jih nadškof Jože Pogačnik, Albert Metlikovec in Drago Oberžan. G. Metlikovec je bil odlikovan za svoje izredno plodovito delo na področju katehetike. Bil je med prvimi, ki so začeli obnavljati katehezo za mladino po vojni. »Bil je pobudnik katehetskih tednov na Miškenskem Gradu in jih je tudi uspešno vodil vseskozi. Gotovo spada med najbolj razgledane slovenske katehetske strokovnjake. Ogromno je študiral in navezoval znanstvene stike z evropskimi specialisti za katehetiko in pastoralo. Svoje znanje je koristno uporabil kot voditelj medškofijskega katehetskega sveta in avtor številnih učbenikov in drugih katehetskih priročnikov,« piše Družina. Na žalost pa g. Metlikovec ni mogel biti osebno navzoč pri slavlju, ker je že nekaj časa resno bolan.

Drago Oberžan je pa štajerski duhovnik, ki se je pred zadnjo vojno posvetil dušnemu pastirstvu med izselenci zlasti na Holandskem, po zadnji vojni pa je svoje izkušnje prenesel na razmere v domovini, kjer je začel z vrsto pobud na področju katehetike, pastore in liturgije v mariborski škofiji.

Proslava se je zaključila s slavnostnim kosilom v škofijski palači, kjer so znova številni čestitali fakulteti, med njimi predsednik SAZU.

Premiera igre „Srenja“ v Števerjanu

Prizor iz igre »Srenja« v Števerjanu. Od leve proti desni: Alenka Černic, Anka Černic, Marjan Terpin, Marinka Černic, Simon Komjanc

Po petletnem molku se je spet oglasila dramska skupina iz Števerjana. Člani dramske družine SKPD »F.B. Sedej« so imeli 16. marca v Sedejevem domu v Števerjanu premiero igre Janeza Jalna »Srenja«. Dramatik Jalen je svojo duhovniško službo opravljal tudi v Bohinju. Prav goriški svet je zelo pogostno okolje njegovih del. Njegovi najboljši dramski stvaritvi sta »Dom« in »Srenja«, slednjo je spisal 1924. leta. V tej je poudaril dejstvo, da bo slovenski dom rešila pridnost, poštenost in zvestoba domačemu kraju. Nasprotno pa graja v njej sebičnost in pogubno gonjo za denarjem. V igri so precej živo karakterizirani preprosti značaji, nekoliko manj dobri so situacijski zapleti.

Sicer pa nam vsebina igre ni tako tuja, kajti slepa sebičnost, pohlep po denarju, častihlepnost so še vedno prisotne v vsakdanjem življenju. Čeprav se na koncu vse uredi še kar dobro, je delo v bistvu drama in kot taka precej zahtevna za igranje. Vendar moramo priznati, da so se Števerjanci prav dobro izkazali. Nedvomno se jim je zelo poznala izkušena roka njihovega režiserja Franka Žerjale, ki že vrsto let nastopa na tržaškem radiu. Poleg tega je že večkrat režiral amaterske skupine na Tržaškem.

Mislil, da je bila »Srenja« ena izmed najboljših odigranih iger, ki so jih v zadnjih letih predstavili Števerjanci. Vsi igralci so dobro posebili svoje like. Predvsem moramo čestitati Alenki Černic, ki je imela morda najtežjo vlogo. Do zadnjega dejanja je ostala zvesta bojeviti in pravice željni junakinji Dani. Prikazala nam je značajno dekle, ki ne odneha, dokler ne doseže svojega cilja. Dana se upre lastnemu očetu, da bo s tem pomagala domačim delavcem.

Anka Černic je odigrala vlogo Danine sestre Martine. Ustvarila je lik bolj omahljivega in boječega dekleta, ki ne ve ali bi ustrelega pravici in s tem svojemu ženinu ali očetu.

Marjan Terpin je že večkrat nastopal na odru, včasih tudi kot protagonist. Tudi tokrat ni razočaral gledalcev. Videli smo, da se brez velikih težav vživljuje v vlogo.

Aleš Pintar in Marko Černic sta doživeto prikazala očeta in sina z Nemškega, ki si prizadevata, da bi se okoristila pri kupčiji. Poleg tega se sin poteguje, da bi osvojil srce mlade Dane.

Simon Komjanc je podal vlogo inženirja Ržena, ki se bori ne samo zato, da bi sprejeli njegov načrt, ampak tudi, da bi pri gradnji elektrarne sodelovala vsa vaška skupnost, ne pa tudi delavci.

Tudi Stanko Škorjanc in Damjana Komjanc sta mnogo prispevala k uspehu predstave.

Okusno sceno je z režiserjevo pomočjo izdelal Marjan Jakin. Sepetalka je bila Anica Gravnar. Naj omenim še Manucllo Mažgon, ki je poskrbel za spremljavo na klavir.

Igra je vsestransko zelo uspela. Gledalci, ki so popolnoma napolnili lepo Sedejevo dvorano, so nagradili sovaščane s prisrčnim ploskanjem. Upamo, da bodo Števerjanci ponovili igro po vaseh na Goriškem in Tržaškem ter seveda v Katoliškem domu v Gorici. Želimo si, da bo prihodnja premiera Števerjanske igralske družine že drugo leto. - Iva K.

»Dragulj Indije« materi Tereziji

Indijski predsednik Sandživa Redi je 23. marca podelil m. Tereziji iz Kalkute najvišje indijsko odlikovanje »Dragulj Indije«. Mati Terezija je lani dobila Nobelovo nagrado za mir. Na slavnosti ob sprejemu indijske nagrade je izjavila, da bo denar v celoti namenila za pomoč revnim, kar je storila tudi že z Nobelovo nagrado.

Odbor sklada »Lačni otroci« v Jugoslaviji je indijski otrokom namenil za več kot 500.000 din. pomoči, katero bodo poslali m. Tereziji v obliki hrane, ki jo bodo nabavili v Jugoslaviji.

Šolske sestre v Egiptu

S. Gabrijela Koncilija, provincialka šolskih sester tržaške province je v jeseni 1979 obiskala svoje sestre v Kairu in Aleksandriji. Za zadnjo misijonsko priložnost koroškega tednika »Nedelja« je napisala naslednje poročilo.

Prve šolske sestre so šle v Egipt za časa stare Avstrije. Dolga leta so skrbele za slovenska primorska dekleta in žene, ki so prihajale v kraljevski Egipt z vabilom bogatega zasluga. Sestre so obvarovale marsikatero dekle, da se ni izgubila v muslimanskem svetu. Zgodovinski dogodki so prisilili države in ljudi, da so menjali svoje vloge. Tujci so odšli iz Egipta s svojim znanjem in zmoglostmi, domačini pa so ostali brez šol in tovarn. Zazijala je revščina, ker domače šole in industrija nikakor ne morejo priti v tok svetovnega napredka in civilizacije.

Tudi naših sestra se je že lotevala skušnjava, da bi se vdale tiemu hrepenjenju srca, tistemu nežnemu domotožju, in se vrnil domov v svojo redovno provinco, kjer je vse nekam urejeno in gotovo. Pa je bil tudi silno močan Kristusov klic, kateremu se smili uboga množica in pa Frančiškovo duh uboštva, ki je lasten šolskim sestram, da so ostale, četudi v majhnem številu in izčrpane od dela.

Dobri Bog je blagoslovil to odločitev in dal po več kot šestdesetih letih prve domače poklice. Dve sestre Egipčanki, s. Terezija in s. Lavrencija sta že napravili večne zaobljube; s. Bernardeta je 8. septembra lani obnovila časne zaobljube; s. Asunta je 17. septembra napravila prve zaobljube, s. Fadija, s. Habiba in s. Marsa so 16. septembra stopile v noviciat in Angel Attay je 30. septembra začela leto postulaturo.

Sestre jim skušajo nuditi vso izobrazbo, ki je potrebna za plodovito apostolsko delovanje. S. Fadija in s. Marsa sta napravili bolnišniško šolo, s. Habiba je pridna šivilja in postulatinja Angel obiskuje zadnje leto trgovske šole.

Večina kandidatkin pride k nam brez končane ljudske šole. Tako je treba precej truda, da se dokopljemo do osnovne izobrazbe in na tej šele je mogoče graditi nadaljnjo globljo versko izobrazbo, da pride do prečiščene in svobodnejše poklicne odločitve.

Turisti in prehodni obiskovalci Egipta se radi ustavijo ob mogočnih piramidah, da pač vidijo in se prepričajo o tem, kar so brali v zgodovinskih knjigah. Toda starih Egipčanov ni več. Hočeš ali nočeš, so očiti se moraš z njihovimi nasledniki, ki so se tekom zgodovine pomešali z drugimi nomadskimi narodi in če greš prav danes v Egipt, se srečuješ z ljudstvom, ki ima na obrazu poteze bednega življenja, ki se bori z vsakdanjimi problemi življenjskega obstoja in razvoja.

Ko pa hodiš po kairskih ali aleksandrijskih ulicah in se prerišavaš med kričnimi otroki, prodajalci, piskajočimi avtomobili, ki so stari in zmečkani, med umazanimi avtobusi ter osli in vozovi, čutiš, da je Egipt preplaval muslimanski svet. Vse se giblje in kriči! In zakaj ne? Saj nad vsem sije toplo sonce in tako lepo je potovanje, kateremu bo nato sledil počitek in prijetno kramljanje v intimnem krogu družine.

Beseda Arabec prihaja iz vsakdanjega izraza »arabeja«, kar pomeni voz, kočija in Arabcem je ta prvotni nomadski duh potovanja še vedno ostal, četudi so se v Egiptu popolnoma udomačili in je to zdaj njihova zemlja. Zjutraj, opoldne in zvečer slišiš po zvočnikih, ki so nastavljeni na številnih stolpih mošej, molitev iz korana. Opoldne sploh vsi prekinajo z delom in tudi radijske postaje prenašajo izključno samo molitve k edinemu mogočnemu in velikemu Bogu.

Kristjani so v Egiptu v veliki manjšini, katoličanov samih je pa prav malo. Ker pa se morajo vsi boriti z istimi življenjskimi problemi, stiskami in težavami, čutijo skupaj mnogo dobrega: pomoč najbolj trepečim in revnim in pa tisto nežno ljubezen do otrok, ki je ne najdeš več v Evropi. Saj se v Egiptu rodi vsakih 15 sekund en otrok in vsak je sprejet kot velik božji dar in blagoslov; bogastvo družine se šteje po številu otrok.

Tudi naše kandidatkinje izhajajo iz koptovskih družin s številnimi otroki, tudi nad deset. V teh družinah so se skozi stoletja ohranile tiste pristne prvine krščanstva, ki jih zaslužitno v prebiranju in premišljevanju evangelija. Nič čudnega, saj so kristjani mogli ohraniti svojo vero ob silnem muslimanskem pritisku samo skrito v družinah ob hrani svetega pisma in ob simbolih zakramentalnih obredov. Tako se je s časom razvila močna koptska pravoslavna Cerkev. Katoliška Cerkev s svojim škofom v Aleksandriji pa se je širila in ohranjela, in to vedno med naj-

revnejšimi ljudskimi plastmi in ob robu človeške družbe, zlasti po zaslugi frančiškanskih misijonarjev.

Kristjani, posebej pa še pravoslavni ne vedo za neednost med pravoslavno in katoliško Cerkvijo, saj imajo vsi iste obrede. Ekumenska srečanja se vršijo bolj na ravni cerkvenih dostojanstvenikov. Pravoslavni patriarh Šenuda in pa katoliški patriarh Stefanos sta postala zaradi svoje srčne dobrote popularna med ljudstvom.

Pravoslavna Cerkev je ohranila svoje starodavne meniške samostane in to sredi puščave in povsod imajo veliko poklicev. Katoliški redovi pa so odprti za dela ljubezni med najrevnejšimi. Tudi ti se vsi trudijo za vzgojo domačih poklicev.

Ko bomo imeli vsi dovolj domačih poklicev, bomo mogli postati priče krščanske vere in odrešenja v muslimanskem svetu.

»Mladika« februar-marec

Mladika je stopila letos v 22. leto svojega izhajanja. Pred nami je dvojna številka za februar in marec. Predstavlja se nam v novi zunanji opremi, kakršno si je zamislila Jasna Merku. Poživlja jo slika mladinskega zbora Slovenski šopek iz Mačkoli, ki praznuje svojo desetletnico.

Uvodnik je posvečen novoizvoljenemu ljubljanskemu nadškofu dr. Alojziju Suštarju. Prikazuje njegovo plodovito delo in odgovorna mesta na švicarskih visokih teoloških zavodih, do najvišjega mesta, ki mu ga je poveril sv. oče z imenovanjem za ljubljanskega nadškofa in metropolita.

Prešernovo izročilo danes in tu je govor, ki ga je imela prof. Zora Tavčar na Prešernovi proslavi v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti v Trstu. Prvi del govora je pesniški spev Prešernovi Gorenjski, tudi njeni zibelki. A vzbujala je prav tako Primorsko, se vživela v njene probleme in stiske in kot vzgojiteljica mladine skuša z dobrimi nauki vplivati na njeno značajnost, zlasti še na slovensko zavest, ki se med tržaško mladino vedno bolj zgublja. Mladina se nič ne potruji za lepoto in pravilnost slovenskega jezika (ni pa zato nujno, da bi se učila pravilne slovenščine iz ljubljanskega Dela).

Magda Jevnikar objavlja črtico Za nemškim zidom. Videla ga je in razumela, da je to zid, ki sega do neba. Nema priča človeškega absurda. Povprečni človek ji odgovarja: Saj imajo vsega; česa pa nimajo? Da, imajo, tudi zid, nagrobni kamen starih.

Zanimiv je Razgovor v Kairu, ki ga je imel Marjan Jevnikar s slovensko šolsko sestro Franko Martelanc. 50 let svojega življenja je posvetila slovenskim dekletom, ki jih je sila razmer pognala na egiptovska tla. V domu, ki so ga z velikimi težavami ustanovile šolske sestre v Garden

Nova knjiga Mirka Javornika

Mirko Javornik je izdal novo knjigo »Pero in čas II«. Knjiga je bila slovesno predstavljena javnosti v torek 18. marca na pobudo in v prostorih Slovenske prosvetne matice v Trstu. O avtorju in delu je spregovoril Vinko Eličič, pisatelj Mirko Javornik pa se je potem zadržal v zanimivem razgovoru s številnim in izbranim občinstvom. Nadvse uspeli večer je vodil Marko Udovič. Na začetku pa se je inž. Boris Sancin z občutenimi besedami spomnil nedavno umrlega predsednika Slovenske prosvetne matice, Mihaela Flajbana, čigar spomin so navzoči počastili z enominutnim molkom.

Knjiga »Pero in čas II« je na voljo v Katoliški knjigarni v Gorici ter pri Fortunatu v Trstu. O knjigi bo naš list pri nesel daljšo kritično oceno.

Cityju, so primorska dekleta našla svoj drugi dom. Leta 1975 je egiptovsko socialno ministrstvo odlikovalo s. Franko z zlato kolajno za njeno socialno delo.

Nadaljuje se dnevnik Lada Piščanca V daljavah božje bodočnosti. Pavle Merku nadalje proučuje pristnost slovenskih primkov v Slovenski Benečiji. To bo nadvse dragocena pridobitev in dokaz slovenske bitnosti v tej deželici.

Bruna Pertot, v rubriki Za dekleta in žene, prikazuje tokrat čisto navadni, če hočete, prozaični peteršilj. A kaj zmore pesniška duša! Ze naslov te osvoji: Zelene čipke peteršilja. Bruna Pertot je s temi sestavki dokazala, da ni samo nadvse čuteča pesnica morja, belih čeri, brnistre in borov, temveč tudi posrečena pisateljica proze z izredno tenkočutnim humorjem in iznajdljivostjo.

Izbor iz sodobne koroške lirike v nemškem jeziku je prevedel in uvodno besedo napisal Lev Detela. Zanimivi so članki Pod črto. Zalostno pismo: Oj dialog, nam dovolj zgovorno priča, da ni vse eno, komunist ali kristjan. Dialog med tema dvema je nemogoč.

V rubriki Zamejska in zdomska literatura nam Martin Jevnikar prikaže tržaškega pesnika Miroslava Košto in njegovo zadnjo pesniško zbirko Zasede za medveda. Čuk na obelisku zaključuje marčno številko Mladike s svojimi duhovitimi puščicami. V Anteni so nanizani zanimivejši, veseli in žalostni dogodki naših ljudi, delovanje Slovenske prosvete in Društva slov. izobražencev ter mladinskega Slov. kulturnega kluba. Pesmi so prispevali: goriška pesnica Ljubka Šorli sonet Poet iz Vrbe ter Vladimir Kos občuteno pesem poznojesenske narave na Japonskem.

A. P.

Terorizem v Italiji

V šoli smo se pogovarjali o terorizmu. Pa me je dijakinja vprašala: »Kaj hočejo teroristi?« - »Preobrniti sedanji red v državi,« sem pojasnil. »Kakšen red bodo potem vpeljali?« je dalje spraševala. »Tega pa ne vem,« sem moral odgovoriti, ker v resnici ne vem.

Terorizem je dejstvo, ki se danes o njem v naši državi morda največ govori. Na slovenskih šolah ga mladi obsojajo in kažejo na Jugoslavijo, češ da tam ni terorizma, tam ljudje živijo in delajo v miru. Največkrat potem pridejo do zaključka, da bi bilo treba teroriste postreliti.

Toda ni povsod v Italiji tako. So šole, kjer uživa terorizem simpatije. Tako sem bral, da so na višji srednji šoli ITIS Molinari v Milanu dijaki zažgali avto katehetu in potem na šoli raztrosili letake, s katerimi si prisvajajo atentat; letak je podpisan: »Nuclei comunisti armati nella scuola«. V mestecu Este je občinska knjižnica organizirala vrsto konferenc o terorizmu. Govorili so demokristjan, komunist, socialist in radikalec. Toda »autonomi« jih niso pustili govoriti; izjemo so naredili z radikalcem. Knjižnica je zato odpovedala nadaljnje konference. »Autonomi« se nazivajo nekateri mladi, ki so za terorizem.

Terorizem se je lahko razrastle, ker uživa simpatije pri precejšnjih plasteh Italijanov. Pri tem je zanimivo dejstvo, da ne gre za delavce, temveč za tako imenovani srednji sloj, za intelektualce. Med zaprtimi teroristi so namreč le redki delavci. Centri terorizma zato niso tovarne, ampak nekatere univerze (Padova, Milan, Rim). Pojav ni torej množičen, temveč zadeva le nekatere. Podobno je bilo pred kratkim v Ar-

gentini. Tudi tam terorizem ni zajel delavskih množic. Prav zato ga je vojaška hunta mogla zatreti s svojimi drastičnimi poslegi. Terorizem je namreč mogoče zatreti, če ne zajame širokih ljudskih, posebno delavskih množic. V ta namen so potrebni primerni ukrepi, ki jih do sedaj v Italiji ni. Izredne razmere namreč zahtevajo izredne ukrepe. Pretekli teden je na zborovanju rimskih sodnikov neki sodnik dejal: »Do sedaj smo žrtve terorizma samo obkroževali in za njimi točili tolze, uspešnih ukrepov pa vlada in parlament nista podvzela.«

To drži. Parlament in z njim vse dosežane vlade že od začetka, tj. od 1970 niso storile svoje dolžnosti, da bi zaščitile mirno sožitje v državi. Do terorizma so bili od vsega začetka popustljivi in so še. Pri tem pada posebna odgovornost na radikale, ki so nekako prikriti simpatizerji terorizma. Sami bodo to zanikali, a dejstva so dejstva. Še noben radikalec ni postal žrtev terorističnih atentatov. V parlamentu so ravno radikali hoteli z ostro obstrukcijo preprečiti sprejem tistih revnih ukrepov zoper terorizem, ki jih je parlament pred nekaj časa sprejel.

Demokracija se mora znati braniti pred nasiljem. Če tega ni zmožna ali če celo noče, kot smemo sumiti ob zadržanju nekaterih poslancev v rimskem parlamentu, potem je boljše, da gre. Kajti prva dolžnost demokratične države je, da brani svobodo in mirno sožitje državljanov proti tistim silam, ki s svojim nasiljem zanikajo demokratičnost. To so dali razumeti tudi sodniki, ki so postali zadnje tedne glavna tarča terorističnih akcij.

(r+r)

Manjšinsko srečanje mladih

Vsako leto se že vrsto let redno vrši mladinski manjšinski seminar Federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti (FUENS), torej zveze, ki povezuje več manjšinskih organizacij iz različnih držav. Slovence v njej zastopa Koroška dijaška zveza in pa mladinska organizacija Slovenske skupnosti (prej več let Slovenski kulturni klub iz Trsta). FUENS ima svoje delovanje na dveh ravneh: na ravni mladinske komisije in pa organizacije odraslih.

Dejavnost mladinske komisije je nujno nekoliko omejena, ker so razdalje in možnosti mladih velika ovira. Zato pa ima tem večji pomen »velikonočni seminar«. Vsako leto se vrši v drugem kraju, da udeleženci neposredno spoznajo gostiteljsko manjšino. Ob tem se izvršijo poročila o najnovejšem dogajanju pri ostalih sodelujočih manjšinah. Odobrijo se tudi kakšni dokumenti, ki jih potem vodstvo odpošlje odgovornim oblastem in sredstvom javnega obveščanja.

Po seminarjih, ki so se v zadnjih letih izvršili na Gradiščanskem, med Frizijci na Holandskem, v Dolini Aoste in med Bretonci, je letos padla izbira na našo manjšino. V tem smislu je namreč zastopnik mladine Slovenske skupnosti lani povabil ostale člane, da pridejo letos na Tržaško.

Tako bo od ponedeljka 31. marca do petka 4. aprila zjutraj srečanje FUENS v Dragi pri Bazovici. Novost letošnjega srečanja je v tem, da predvideva neko osrednje vprašanje. Gre za »odnose med večino in manjšino ter za informiranje večine o problemih manjšine«. To bo načelno obdelal sociolog dr. Emidij Susič, ki deluje na tržaški univerzi in v Inštitutu za mednarodno sociologijo v Gorici. Vsaka manjšina bo potem poročala o položaju na svojem področju, vedno v zvezi z glavnim naslovom.

Velik poudarek bo tudi na vprašanju Slovencev v Furlaniji-Juljski krajini. Splošno bo o tem govoril deželni svetovalec dr. Drago Štoka. Razgovori in obiski (na sporedu je celodnevna ekskurzija z obiskom slovenskih ustanov in krajev) pa bodo večkrat opozorili na našo stvarnost.

Ker se FUENS že nekaj let zavzema za boljše poznavanje manjšinske stvarnosti tudi v državah, katerih manjšine ne sodelujejo v zvezi (predvsem gre za države s socialistično ureditvijo), je prireditelj pri-

šel na misel, da povabi predavatelja iz Ljubljane. Mag. Danilo Türk bo tako opisal manjšine v Jugoslaviji ter predvsem načela, ki se jih drži Jugoslavija na tem področju.

Ob tem bodo še kulturni večeri in razgovori, h katerim so vsi vabljeni, saj je seminar odprtega značaja. Mladi so posebno vabljeni na kulturno družabno večerjo: v torek v Dragi, v sredo pa v Števerjanu. Kdor pa bi se mogel udeležiti celotnega seminarja, naj se v popoldanskih urah javi na sedežu Slovenske skupnosti v Trstu.

PROGRAM SREČANJA

Čas: od ponedeljka 31. marca do petka 4. aprila.

Kraj: Počitniški dom Draga - 34012 Bazovica - Trst (brez telefona).

Ponedeljek 31. marca: prihod udeležencev; ob 19.00 večerja; medsebojno spoznavanje; seja izvršnega odbora.

Torek 1. aprila: od 8.00 do 9.00 zajtrk; ob 9.00 predavanje »Odnosi med večino in manjšino ter informiranje o problemih manjšine« - dr. Emidij Susič s tržaške univerze, raziskovalec Inštituta za mednarodno sociologijo v Gorici; ob 11.00 predavanje »Položaj Slovencev v Italiji« - dr. Drago Štoka, deželni svetovalec; ob 12.30 do 15.00 kosilo in oddih; ob 14.00 seja glavnega odbora; ob 15.00 poročila predstavnikov manjšin o odnosih med večino in manjšino ter o informiranju večine o problemih manjšine; ob 19.00 do 20.00 večerja; ob 20.00 kulturni večer s koncertom Mladinskega pevskega zbora, Tria Mavrice in Kvinteta Klasiki.

Sreda 2. aprila: od 7.00 do 7.45 zajtrk nato celodnevni izlet po Tržaški in Goriški z obiskom slovenskih ustanov ter srečanja s predstavniki oblasti; ob 19.00 kulturni večer v Števerjanu s koncertom ansambla Lojze Hlede.

Četrtek 3. aprila: od 8.00 do 9.00 zajtrk; ob 9.00 poročila predstavnikov manjšin o odnosih med večino in manjšino ter o informiranju večine o problemih manjšine; ob 11.00 predavanje »Manjšine v Jugoslaviji« - mag. Danilo Türk (SZDL, komisija za manjšinska vprašanja); ob 12.30 do 15.00 kosilo in oddih; ob 15.00 sedmi redni občni zbor; ob 19.00 večerja in poslovilni večer.

Petek 4. aprila: od 8.00 do 9.00 zajtrk, nato razhod.

nove zaveze v italijanščini. Gre za prevod, ki so ga skupno pripravili katoliški in protestantski strokovnjaki. Prevod se imenuje »ekumensko sv. pismo«. Takšen prevod imamo tudi v slovenščini in je izšel leta 1974. Tudi v našem jeziku je dosegel zelo visoko naklado, menda 20 tisoč in je že ves razprodan.

Evharistični kongres na Reki

Reški škof Josip Pavlišić je javil, da bo poleti 1981 na Reki evharistični kongres. To bo prvi evharistični kongres na Hrvaškem po drugi svetovni vojni. Namen kongresa bo, je dejal škof Pavlišić, večji pouk ljudstva v verskih resnicah in številnejša udeležba vernikov pri evharistični daritvi ob nedeljah.

Novi begunci v Sudanu

V sudansko pokrajino ob Rdečem morju se je zateklo nad 200.000 beguncev iz sosednje Eritreje, kjer se tamkajšnje prebivalstvo že leta bori za svojo neodvisnost, ki mu je Etiopija noče priznati ter nadaljuje s svojimi vojaškimi akcijami zoper eritrejske gverilce. Samo v pristaniškem mestu Port Sudanu je 85.000 beguncev. V pokrajini, ki meji na Ugando, pa so begunci iz tamkajšnje države. Teh so ob koncu lanskega leta našli 130.000.

V Afriki umorjeni trije misijonarji

18. in 19. februarja so v treh afriških deželah trije katoliški misijonarji postali žrtev umora. Na misijonski postaji Brejana v Rodeziji je bil umorjen 37-letni Švicar p. Kilian Hüsser, v Kampali (Uganda) 57-letni kanadski državljani p. Wilfried Lepine iz Družbe belih očetov, v državi Burundi pa 69-letni belgijski brat Arnold Knevels iz istega reda.

Zasedba dveh katedral v Mehiki

Nekaj članov »Narodnega odbora za politične jetnike in odvedene« je v Mehiki zasedlo stolnici v Guadalupi in Oaxaci, ki jih je lani ob svojem bivanju v Mehiki obiskal tudi papež Janez Pavel II. To so storili iz protesta proti nezakonitemu ravnanju oblasti, ki so domače Indijance pregale z lastne zemlje. Nadškof v Guadalupari kardinal José Lopez Salazar je pri tem obsodil ravnanje policije, ki je vdrila v svetišče, ko so manifestanti na miren način terjali pravico za razlašene Indijance.

tržaške novice

SLOKAD - Kolonije

Slovensko karitativno društvo SLOKAD obvešča starše, da je te dni vpisovanje otrok za počitniške kolonije. Vpisovanje se vrši po šolah in se bo kmalu zaključilo. Kdo se lahko vpiše? Vsak otrok, ki je vsaj 5 let star in ni presegel 14. leta starosti. Starši naj izjavijo pri vpisu, v katero kolonijo želijo poslati svojega otroka.

Ta Tržaškem delujejo v prid slovenskih otrok tri društva: Vincencijeva konferenca, Slovensko dobrodelno društvo in Slokad, ki ima kolonijo v Dragi pri Bazovici. Večkrat se zgodi, da se starši odločijo za kolonijo, ko je že konec šolskega pouka. Tedaj pa je treba veliko poti in raznih pregledov. Najlažje je takoj vpisati otroke v šoli, tudi če se potem starši odločijo, da ostanejo otroci doma ali gredo kam drugam. Pohitite, ker vas nič ne stane: samo prijavite se na šoli. - Odbor Slokada.

Praznik staršev v kinodvorani v Bazovici

V nedeljo 16. marca je bila v bazoviški kinodvorani prijetna prireditev. Prijetna zato, ker so jo pripravili otroci za svoje starše, pa tudi ker je bila to proslava 30. obletnice kinodvorane.

Po uvodnih besedah Tiziane Natural in Katje Slobec je nastopil zbor Slomšek, ki je pod vodstvom Fride Valetič in ob spremljavi na harmoniko Karla Grgiča navdušeno zapel pet pesmi: Ce... St. Premrla, Vrabčev Krokodil, E. Adamiča Jurjevanje, Pesem primorske mladine Z. Hareja in E. Adamiča Jadranske straže.

Bogato tridesetletno delovanje kinodvorane je v mislih in številkah prebrala ga. Ozbilna, ki je dejala, da je bila otvoritev kinodvorane pomembna pridobitev za vso župnijsko skupnost. Zato se moramo danes tem bolj zavedati poslanstva, ki ga ima ta kulturni prostor v času, v katerem živimo.

Kot gosta sta potem nastopila Kvintet in Tržaški mladinski zbor, ki ju vodi Tomaž Simčič. Bodisi kvintet kot zbor sta dovršeno zapela nekaj ljudskih pesmi ter pesmi domačih in tujih skladateljev. Občinstvo je najbolj navdušila Pesem o rojstvu L. Kramolca.

Vmes so hvaležni otroci prebrali staršem nekaj misli in pesmi. Marjan Kravos in Marko Tavčar pa sta poskrbela za dobro voljo z duhovitim skeči.

Prisrčna prireditev v bazoviški kinodvorani je še enkrat dokazala, da naša mladina še vedno ljubi slovensko pesem in z njo navdušuje poslušalce. - M. B.

Slovenski visokošolski sklad »Sergij Tončič« - Trst

Slovenski visokošolski sklad »Sergij Tončič« se je odločil, razpisati vsako leto nagrado »Dr. Frane Tončič« po zgledu in pravilniku lanskega razpisa, da s tem vzpodbuja slovenske visokošolce v Italiji pri raziskovalnem in ustvarjalnem delu.

PRAVILNIK

1. Avtor mora biti slovenske narodnosti in mora imeti svoje stalno bivališče v deželi Furlaniji-Juljski krajini.

2. V teku sončnega leta 1979 je moral avtor biti visokošolski študent ali je moral končati visokošolski študij do 30. aprila 1980.

3. Avtor mora do 30. aprila 1980 poslati Narodni in študijski knjižnici, Trst, ul. Sv. Frančiška 20, študijo (razpravo, disertacijo ipd.), ki je nastala ali je bila objavljena v času med 1. januarjem 1979 in 30. aprilom 1980; ta študija mora pomeniti obogatitev slovenske kulture, zgodovine ali znanosti.

4. Študije bo v teku meseca maja 1980 pregledala in ocenila posebna komisija, ki jo bodo sestavljali predsednik Sklada prof. Pavle Merku, blagajnik Sklada Boris Kuret in univ. prof. Jože Pirjevec; komisija bo lahko pritegnila k sodelovanju kot svetnike brez pravice do odločanja še strokovnjake iz ved posameznih študij. Po opravljeni analizi vseh študij, ki bodo prispele do določenega roka, bo komisija določila, katero študijo nagraditi, in bo svojo odločitev utemeljila pismeno.

5. Nagrada v znesku 500.000 (petstotisoč) lir je ena in nedeljiva.

6. Naslov nagrajene študije in ime njenega avtorja bosta objavljena na prihodnjem običnem zboru Sklada v petek, 6. junija 1980, ali, če bo zaradi višje sile treba ta datum prenesti, čimprej po tem dnevu. Po običnem zboru bo odbor Sklada obvestil javnost o tem prek sredstev javnega obveščanja.

7. V primeru, da ni nagrajena študija še objavljena, jo bo odbor Sklada priporočil

za objavo kaki slovenski založbi.

8. V primeru napak in kontestacij velja besedilo razpisa, ki ga je odbor podpisal in je priloženo zapisniku seje z dne 7. marca 1980.

V Trstu, 7. marca 1980

Uspehi in težave SSG

Upravni svet Slovenskega stalnega gledališča v Trstu je na seji 20. marca razpravljalo o izvajanju umetniškega programa in o finančnem stanju gledališča.

Iz poročila umetniškega vodstva je bilo razvidno, da je potek letošnje sezone povsem pozitiven, da so bile vse dosedanje predstave v glavnem dobro sprejete in da je bilo med temi predstavami nekaj kar izrednih postavitev. Zasedba pri raznih predstavah je tako urejena, da lahko ansambel, kljub omejenemu številu svojih članov, istočasno nastopa z več predstavami. To je omogočilo, da se je zadnje čase številno predstav izredno povečalo in doseglo 157 ponovitev.

Izredno pozitivna je bila v letošnji sezoni tudi izkušnja z gosti: v okviru ansambla sta namreč sodelovala Anica Kumer, članica SLG iz Celja, in Marko Simčič, član Mestnega gledališča ljubljanskega.

V primerjavi s povsem optimističnim poročilom o umetniški dejavnosti v SSG pa

je poročilo o finančnem stanju ustanove mnogo bolj zaskrbljujoče. Vodstvo gledališča je namreč v veliki meri računalo na pomoč dežele, kjer je naleto na vso pripravljenost in dovednost za večni problem slovenskega gledališča. Zaradi deželne krize pa ni bilo mogoče izvesti konkretnih ukrepov. Minister D'Arezzo pa je zavrnil zakonski osnutek Jelke Grbec o kritju dolgov in rednem prispevku SSG, s čimer se je oddaljila možnost dokončne in trajne rešitve položaja SSG. Vodstvo gledališča je o nastalem položaju obvestilo vse odločujoče oblasti.

Kljub upanju, da se bo stanje gledališča tudi tokrat zasilo uredilo, ostaja realni položaj te ustanove izredno kritičen. S 1. aprilom ne bo na razpolago niti toliko finančnih sredstev, da bi z njimi krili izdatke za mesečne plače osebja. Kljub temu upravni svet poziva ansambel, da vztraja na svojih mestih. Upravni svet se obrača tudi na celotno slovensko in italijansko javnost, da podprejo njegovo upravičeno zahtevo po ustreznih podporah in posebnem zakonu, ki bi ščitil slovensko gledališče.

Revija »Pesem mladih«

Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu je v nedeljo 23. marca že desetič priredila revijo otroških in mladinskih pevskih zborov »Pesem mladih«. Na njej je nastopilo 14 zborov. Štirje zbori so bili nagrajeni z diplomami, ker so vsa leta sodelovali na reviji. Dvorana Kulturnega doma v Trstu je bila natrpana staršev in prijateljev naše mladine. O tej uspehi priljubljeni reviji bomo obširneje poročali v velikonočni številki našega lista.

Po kongresu SSK v Trstu

danjega enotnega načina vodenja stranke. V prihodnjih dneh se bo sestal novoizvoljeni pokrajinski svet, da izvoli političnega tajnika in osem članov izvršnega odbora.

Stališče do deželne krize

V Devinu se je 18. marca sestala deželno tajništvo Slovenske skupnosti, ki je razpravljalo o krizi, ki je zajela lani deželno večino in deželni odbor in ki še vedno traja, kljub raznim in številnim sestankom, ki so bili v teh mesecih med strankami ustavnega loka.

Po uvodnih besedah predsednika Bratuža in daljšem poročilu političnega tajnika Stoke se je razvila obširna diskusija, v katero so posegli Marjan Terpin, Gradnik, Dolhar, Terčon, Tul, Ferletičeva in Brešan. Deželno tajništvo je bilo soglasno v ugotovitvi, da je tako dolga in še vedno brezizgledna kriza v deželnem svetu izredno škodljiva za celotno prebivalstvo naše dežele. Rešitve čakajo mnogi problemi, tako ekonomski kot socialni in politični. Smo npr. ena redkih dežel, ki smo še vedno brez zdravstvene reforme. Na kulturnem področju so ustanove v težkem gmotnem stanju, od SSG do prosvetnih društev. Tržaško in goriško pokrajino je zajela precejšnja ekonomska kriza, videmska pokrajina in njeno potresno področje pa še vedno čakata na hitre in učinkovite rešitve pri obnovitvenem procesu.

Vsi ti problemi so na dlani in kričeči (poudarja komunike SSK), žal pa še ni videti pravega izhoda iz politične krize. Večina, ki je do januarja letos podpirala enobarni demokratski odbor, se je razblinila. Stranke, ki so prav tako podpirale enobarni odbor, ne morejo na žalost najti skupnega jezika v iskanju rešitve deželne krize. DC predlaga možnost nove večine, ki bi jo sestavljalo pet strank (DC, PSI, PSDI, PRI, SSK), kakor tudi možnost drugačne rešitve (DC, PSI in PRI), za katero se ogrevajo predvsem socialisti.

SSK — poudarja tiskovno poročilo — je mnenja, da bi morale omenjene stranke, ki so omogočile izglasovanje programske večine in proračuna, imeti pravico biti sestavni del tako programske večine kakor deželne vlade same.

Slovenska skupnost z zadovoljstvom ugotavlja, da so pri DC, PSDI in PRI odpadli razni predsodki do neposrednega vstopa SSK v deželno vladno. Prepričana je, da se bodo tudi ostale stranke, posebej tiste, ki vključujejo tudi Slovence, zaveze za prisotnost slovenskega predstavništva v tem najvišjem izvoljenem deželnem organu. SSK meni, da bi izključitev slovenskega predstavništva iz tega sestava pomenila diskriminacijo do slovenske narodne skupnosti kot take.

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Kamenčki

Samouničenje človeka ali problem »Apokalipse«

Kermavnerjevo spoznanje bakcila Groze-Niča, ki se z vrtočlavo hitrostjo razmnožuje in hlastno razjeda tkivo modernega človeka, je pravzaprav poslednji krik samozavesti, da je užitek ničnosti (graditev ničnosti = uničevanje) zajel vse oblike umetniškega izražanja. Če sodobna slovenska lirika tiči v tej kronično grozljivi propasti modernizma in najde svoje redke in človeku naklonjene elemente v Kocbekovi poeziji, lahko podobno stanje opazimo v splošni sodobni ustvarjalnosti.

Nemoč današnjega človeka, da bi v sebi poiskal vrednote, za katere bi bilo vredno živeti in z bližnjim sooblikovati sebi naklonjen svet, se stopnjuje do popolne onemoglosti. Popolna onemoglost ali človekova izguba obvladovanja nad lastno notranjostjo naj bi se identificirala z naravo modernega človeka?

Humanost, čigava last?

Podobne misli so se mi porodile ob gledanju »Apokalipse«, grozljive napovedi za modernega človeka. Povzete celotnega filma bi lahko strnili v en sam stavek: človekova eksistenca metafora groze uničevanja in smrti.

Wagnerjeva glasba uravnana do viška glasnosti kot narkotično sredstvo za popolnejši užitek pokola, klanje človeka, filmsko zoperstavljeno klanju živine, razsekanja glava pred nogami človeka, ki se ne more premakniti, odmev zadnjih vzlikov »Groza«, »Groza« sredi apokaliptičnih vizij kot poslednje človekovo sporočilo.

Človek naj živi za izničenje?

Ni govora niti o »prevrednotenju vrednot« v Nietzschevem smislu, še manj o nihilizmu obstojčega; zdi se, da je človek že zdavnaj prehodil ti stopnji in da mu ostaja še edina: VOLJA SAMOUNIČENJA.

Renco Frandolič

KRATKE NOVICE

Milijonski izvod sv. pisma

Posebno zastopstvo je sv. očetu izročilo milijonski izvod ekumenskega sv. pisma

Odprtje novega sedeža hranilnice v Dobrobo

Ob prisotnosti direktorja Banke d'Italia dr. Mattassonija, predsednika in direktorja Zveze kmečko-obrtnih hranilnic dežele Furlanije-Juljske krajine, predstavnikov Tržaške kreditne banke, Kmečke banke iz Gorice ter deželnih hranilnic, župana Andreja Jarca in številnih občanov so v nedeljo 23. marca odprli v Dobrobo nov sedež hranilnice.

Po pozdravu povabljenim gostom in domačemu prebivalstvu je nekdanji starejši odbornik Ivan Gergolet prerezal trak in domači župnik blagoslovil prostore. Nato so si zlasti gostje ogledali novi sedež, ki je zelo funkcionalno in okusno opremljen. Prav gotovo bo to pripomoglo k vedno uspešnejšemu delovanju hranilnice med domačim prebivalstvom in tudi med tujci. Tudi zunanji staybe je lepo obnovljena in brez dvoma v okras kraja.

Slabo vreme je ves čas nagajalo in zato smo se odločili, da se takoj po ogledu prostorov preselimo v župnijsko dvorano, kjer so se zvrstili najprej govori. Direktor hranilnice dr. Maks Gergolet je podal kratak, a izčrpen pregled o njenem delovanju od ustanovitve do danes. Nato je župan na kratko orisal njeno funkcijo in obenem povabil vse občane, naj ji izkazuje vedno večje zaupanje. Končno je spregovoril dr. Delsler, predsednik Zveze deželnih hranilnic in orisal pomen in vlogo združništva v sklopu domačega gospodarstva.

Po končanih govorih so upravniki hranilnice povabili prisotne, naj si postrežejo s pristno kraško kapljico in obilnim domačim narezkom. Ob tem se je razvil sproščen razgovor med novimi in starimi znanci. Domači pevci pa so za zaključek poskrbeli za prijetno presenečenje s tem, da so spontano zapeli gostom nekaj narodnih in umetnih pesmi.

Seja pokrajinskega tajništva SSK

Pred dnevi se je sestalo pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti za Goriško. Pod predsedstvom tajnika Marjana Terpina je razpravljalo predvsem o pripravi na bližnje upravne volitve. Slovenska skupnost bo nastopila s svojo listo povsod tam, kjer ima že svoje tradicionalno zastopstvo in kjer čuti potrebo po politični prisotnosti. V ta namen je tajništvo imenovalo posebno komisijo, ki mora sestaviti politične osnove za program bodočih upravnih volitev. O tem bo v kratkem razpravljala širši svet stranke. SSK se namreč zaveda, da mora kar najbolje začeti z delom za pripravo bodočih volitev, ki bodo na Goriškem predvsem obnovile občinske uprave. Posameznim sekcijam stranke pa je tajništvo poverilo dolžnost, da začnejo izbirati imena kandidatov.

V zvezi z deželno krizo je pokrajinsko tajništvo vzelo na znanje in odobrilo delovanje deželnih organov stranke. Prav gotovo bo Slovenska skupnost, kot je to že do sedaj, dala svoj pozitiven doprinos in zastavila svoje sile v sodelovanju z demokratičnimi političnimi silami za rešitev omenjene krize. Vendar bo to naredila samo na enakopravni podlagi, z enakimi pravicami in dolžnostmi.

Ob koncu je pokrajinsko tajništvo odločno obsodilo poskus misovske svetovalske skupine v goriški občini, da bi preprečila odobritev s strani kontrolnih organov pravilnika za rajonske konzulte, ki predvideva med drugim možnost rabe slovenskega jezika in v svojem poslovanju. To je pač izoliran poskus nacionalistične desnice, da bi preprečila zgodovinski razvoj in pri-

znanje osnovnih pravic slovenske manjšine.

Ob razpletu deželne krize

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti se je sestalo v torek 25. marca v Jamljah in razpravljalo o zadnjem razvoju dogovarjanj med strankami DC, PSI in PRI za sestavo novega deželnega odbora.

V zvezi s tem je tajništvo po skrbni preveritvi stališč in predlogov za rešitev deželne krize, ki so upoštevala tudi enakopravno soudeležbo SSK, z zaprepadenjem ugotovilo, da je prav socialistična stranka tista, ki je za svoje sodelovanje z desno strujo DC v novem deželnem odboru zahtevala izključitev SSK iz nove snuječe se večine deželnega odbora.

Ce bo to stališče PSI dokončno potrjeno in uresničeno ob umestitvi nove deželne vlade v prihodnjih dneh, si SSK pridržuje popolno svobodo nastopanja in razkrivanja vseh protislovenskih izpadov s strani tistih, ki izjavljajo, da so za enakopravno sodelovanje slovenske manjšine pri vodstvu naše narodnostno mešane dežele.

V skladu s tem tajništvo izjavlja, da je SSK primorana preiti v opozicijo proti snuječi se večini na deželi.

Primorska poje 1980

Revija pevskih zborov »Primorska poje« se nadaljuje. Na programu je še pet nastopov. V soboto 29. marca ob 20.30 v Avditoriju v Gorici; v nedeljo 30. marca ob 16. uri v Dornberku; v nedeljo 6. aprila ob 16. uri v Idriji; v soboto 19. aprila ob 20.30 v Kulturnem domu v Trstu; v nedeljo 20. aprila ob 15. uri v Ljesah v Beneški Sloveniji.

Od goriških zborov so nastopili ali pa bodo še nastopili naslednji: Lojze Bratuž (v soboto 29. maja), mešani zbor »Hrast« iz Dobrobo, cerkveni mešani zbor iz Standreža, mešani zbor iz Števerjana, mladinski in moški zbor iz Štmarja.

Privatne televizijske in radijske postaje v Italiji

Obeta se nam povišanje pristojbin za televizijske sprejemnike. Državna televizija namreč trdi, da posluje z izgubo. Morda bo res, toda poleg televizije same, ki ni na višku, so krive tudi privatne televizijske in radijske postaje. Statistike namreč pravijo, da je v naši državi 935 privatnih televizijskih postaj in 4.000 radijskih postaj. Iste statistike trdijo, da je v aprilu 1979 gledalo prvi televizijski kanal 56 % naročnikov, 20 % je sledilo drugemu, 17 % je sledilo privatnim televizijskim, 5 % pa inozemskim.

Se bolj pomenljivi so podatki glede radijskih postaj. Kar 68 % poslušalcev posluša privatne radijske postaje in samo 32 % posluša tri državne kanale.

Gotovo je, da je zasebnih televizijskih in radijskih postaj preveč, saj je npr. v Turinu trikrat več zasebnih postaj kot pa v New Yorku. V Rimu pa je kar 25 zasebnih televizijskih postaj; nekatere oddaja kar nepretrgoma 24 ur na dan. Pri tem gotovo trpi kvaliteta, saj se take postaje največkrat zatekajo k pornofilom, ki najmanj stanejo. Poleg tega se zasebne postaje zatekajo k reklamam, ki jo ponujajo bolj poceni kot je na državni televiziji in na državnem radiu.

Kaos in anarhija torej tudi na tem področju, ker ni ustrezne zakonodaje, kot je ni še marsikje.

SKD »HRAST« IZ DOBERDOBA

vabi na tradicionalni

PRAZNIK POMLADI

v Dobrobo, na velikonočni ponedeljek 7. aprila

PROGRAM

Ob 16. uri: Mešani pevski zbor »Marij Kogoj« iz Trsta
Mešani pevski zbor »S.A.F.« (sekcija C.A.I.) iz Vidma
Koncert ansambla Galebi in Tria Mavrica z Opčin
Prosta zabava ob zvokih ansambla »GALEBI«
Deloval bo dobro založen buffet z domačo jedajo in pijačo.

DAROVI

Za Katoliški glas: Pavel Tomasi 7.000; N. N., Gorica 10.000 lir.

SMReKK Gorica: za nakup zemljišča pri koči sv. Jožefa 100.000 lir.

Iva Gallassi, Gorica v spomin svojih rajnih za Zavod sv. Družine, za Alojzijevešče, za cerkev sv. Ivana in za Katoliški glas po 18.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: ujec in teta namesto cvetja na grob nečaka Ivota Branjnika 20.000 lir.

Za pevski zbor Rupa-Peč: Kovic B. 10.000 lir.

Nabirka za katoliški tisk: kapela Marijinih sester, Gorica 115.000 lir.

Za cerkev v Rupi: N. N. 100.000 lir.

Za katoliški tisk: Marta Mužina, Gropada 10.000; N. N., Gropada 10.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. 80.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Renata Hrovatin-Pečar 7.000; N. N. 10.000; dr. Drago Gantar in Roby v spomin na soprogo in mamo Heleno 240.000; Angela Suligoy v počastitev spomina Terezke Škerlavaj in Marije Sosič roj. Malalan 5.000; družina Darka Svab v spomin pok mame Line Zajec za potrebne v župniji 100.000; N. N. 7.000; Karla Malalan ob poroki hčerke Betty z Antonom 30.000; razni 3.800 lir.

Za Dom p. Leopolda pri Domju: R. in J., Trst namesto cvetja na grob Pine Zlobec 5.000; E. Z., Trst 10.000; N. N., Trst 400.000; N. N., Ricmanje 2.500; N. N., Ricmanje 10.000; N. N., Sv. Ivan 6.000; Glavič Frančiška, Trst 5.000; Kristina Grgič, Opčine namesto cvetja na grob Helene Gantar 7.000; družina Vidmar, Trst v spomin pok. Gabrijele Stopar 5.000; družina Sacchi v spomin na pok. starše 5.000; družina Stopar, Trst v spomin pok. svakinje Gabrijele 10.000 lir.

V spomin na Ivanko Glavič por. Hlača daruje mož Karlo za Dom J. Ukmarja v škedenju in za Marijin dom v ul. Risorta po 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Albina Brundula, Opčine 10.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 10.000 lir.

Za revijo »Zaliv«: Zora Tavčar in Alojz Rebula namesto cvetja na grob dr. Slavka Tute, sodelavca Zaliva 20.000 lir.

Za cerkev na Banah: Zofija Gorup namesto cvetja na grob Nine Ban 3.000; Edda Budai-Goina v spomin pok. tete Nine 20.000 lir.

Za cerkev pri Ferlagah: Regina Markon v spomin Nine Ban in Pine Zlobec 10.000. Za cerkev v Zgoniku: sestrnica Bojana z družino namesto cvetja na grob Ludvika Gruden 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: mama, Marija in Marko Udovič namesto cvetja na grob priljubljene učiteljice Bianke Frandolič 30.000; Rafaela Ferluga v spomin Pine Piščanc 10.000 lir.

Za Skupnost Družina, Opčine: Jelka in Maks Šah v spomin pok. učiteljice Bianke Frandolič 10.000 lir.

N. N. iz Trsta: v spomin učiteljice Bianke Frandolič 5.000 za rojanski pevski zbor in 5.000 za Marijin dom, 5.000 v spomin pok. Fani Baldassi, 5.000 v spomin pok. Pine Piščanc in 5.000 za Katoliški glas.

Za gramofonsko ploščo Slov. šopka: nekatere babice 55.000; N. N. 25.000; kolegica namesto cvetja na grob Bianke Frandolič 20.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: pok. Antonija Žuljan-Dobrila za luč sv. Jožefa 50.000; družina Dobrila, Pulje ob pogrebu matere Antonije 50.000; družina Petaros, Ricmanje 15.000; družina Fabris-Sancin, Ricmanje 15.000; Pepca Racman, Boljunec 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Jezuitom grozijo s smrtjo

Ker je predstojnik jezuitov v Srednji Ameriki v nekem gvatemalskem listu obsodil »nepravični in nasilni red v Gvatemali«, je v odgovor ena desničarskih organizacij zagrozila s smrtjo vsem jezuitom v Gvatemali. Ista skupina je označila za komunistično škofa v Verapazu Gerarda Floresa Reyesa. Tudi njemu grozijo z »likvidacijo«.

OBVESTILA

Sklad Dušana Černeta. V ponedeljek 31. marca bo v glavni dvorani Slovenske prosvete v Trstu, Donizettijeva 3 ob 20.15 slovesnost ob podelitvi nagrade iz sklada Dušana Černeta. Letos prejme nagrado Slovenska zamejska skavtska organizacija. Nagrade, ki se podeljujejo ob obletnici smrti Dušana Černeta (29. marec 1975), so doslej prejeli list Dom iz Beneške Slovenije, tržaška revija Zaliv, Goriška Mohorjeva družba in pevski zbor Planinka iz Uke v Kanalski dolini.

Pevske vaje za vstajensko procesijo v Gorici bodo pri Sv. Ivanu v sredo 2. marca ob 20.30. Vabljeni goriški pevci.

Zigro »Port Royal« bo gostovalo v Kulturnem domu v Trstu SNG iz Maribora: v soboto 29. marca ob 20.30, abonma red B, prva sobota po premieri in red F, druga sobota po premieri; v nedeljo 30. marca ob 16. uri, abonma red C, prva nedelja po premieri in red C, druga nedelja po premieri. Ker ima SNG iz Maribora malo dni na razpolago za gostovanje v Trstu je vodstvo gledališča bilo prisiljeno združiti abonmaje.

V Katoliškem domu v Gorici bo gostovalo SNG iz Maribora z igro »Port Royal« v petek 28. marca ob 20.30 za goriški abonma. Na predstavo bo udeležence s Krasa pripeljal avtobus, ki bo vozil po običajnem redu. Prireditelj priporoča točnost, ker se bo predstava začela točno ob napovedani uri.

Ritmično mašo priredi mladina župnije Stranje pri Kamniku na oljčno nedeljo ob 19. uri v frančiškanski cerkvi v Ljubljani. Sodeluje nad 100 mladih s petjem najstarejših postnih pesmi, z godbo in izvajanjem raznih simboličnih ritmov. Veliko te mladine je v gorenjskih narodnih nošah.

Vpisovanje za romarski izlet v Agordo 25. aprila je zaključeno. V primeru, da kdo odstopi, naj to javi v knjigarno Fortunato v Trstu, da ga kdo drug nadomesti.

Ljubljanska TV

Spored od 30. marca do 5. aprila 1980

Nedelja: 12.00 Smučarski poleti. 14.40 Popolnena mesta. 15.25 Nogomet Jugoslavija: Romunija. 17.30 Dama iz Sanghaja, film. 19.26 Zrno do zrna. 20.00 Zlom, nadalj. in konec. 21.35 Reportaža. 22.15 V znamenju.

Ponedeljek: 17.30 Minigodi. 17.45 Mala čudesa velike prirode. 18.00 Film o prometu. 18.10 Naš doživljenjski spremljevalec. 20.00 Juha, filmska opera. 21.50 V znamenju. 22.05 Kulturne diagonale.

Torek: 17.10 Jakec in čarobna lučka. 18.00 Jugoslovanski narodi v plesu in pesmi. 20.00 Aktualna oddaja. 20.55 Lutka, nadalj.

Sreda: 17.40 Tisoč let bizantinskega cesarstva. 18.10 Mladi glasbeniki. 20.00 Poslednji podvig diverzanta Oblaka.

Četrtek: 17.00 Zivljenje na zemlji. 18.00 Otroštvo mladosti, nadalj. 18.40 Mladi o mladih. 20.00 V živo.

Petek: 17.20 Mi smo smešna družina. 17.35 Petičje strašilo, nadalj. 18.00 Plančarji Jožefa Jeršinovca. 18.40 Računalništvo. 21.00 Tigrove brigade, film.

Sobota: 14.15 Guliverjeva potovanja. 15.25 Nogomet Vojvodina: SZ. 17.30 Košarka Cibona: Jugoplastika. 19.00 Naš kraj. 19.15 Zlata ptica, pravljica. 20.00 Vzpon Madša Andersena, nadalj. 20.55 Zabavno glasbena oddaja. 21.45 Zlomljeno srce, film.

Radio Trst A oddaja na srednjem valu 305,9 m ali 981 Khz in na ultrakratkih valovih s frekvenčno modulacijo od 96,1 Mhz do 103,9 Mhz. Glavne frekvence so: vzhodna Benečija 96,1, Gorica 98,3, Rezija in Kanalska dolina 100,7, Videm 101,9; Trst 103,9.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi ob ponedeljku do sobote: Poročila ob 7., 8., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 30. marca do 5. aprila 1980

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Kralj«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Satirični kabaret. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.10 Zimska epistola. 9.45 Socialna problematika. 10.10 Koncert. 11.30 Po stopinjah staršev. 12.00 Satirični kabaret, ponovitev. 12.40 Filmska glasba. 13.20 Letošnja Primorska poje. 14.10 Otroško okence: »Zdaj pa zapojmo!«. 14.30 Don Kihot. 17.10 Nedeljski koncert v tržaškem Avditoriju in Kulturno pismo.

Torek: Goriške podobe. 9.00 Diego Fabbri: »Budnost«, igra. 10.10 Oddaja za otroški vrtec. 10.20 Koncert. 11.30 Človek in zdravje. 12.00 Četrtekova srečanja, ponovitev. 14.10 Odraslim prepovedano! 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 15.30 Postni govor. 17.10 Jugoslovanski skladatelji.

Sreda: 8.10 Poslanstvo Ciril-Methodove šole. 10.10 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.30 Umetnost dobre kuhinje. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 13.20 Naši zbori. 13.40 Instrumentalni solisti. 14.10 Odprimo knjigo pravljic. 14.30 Don Kihot. 15.30 Med dvema ognjema. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci.

Četrtek: 8.10 Človek v sodobni družbi. 9.00 D. Fabbri: »Budnost«, igra. 10.10 Koncert. 11.30 Naša pristna vina. 12.00 »Oh ti ljubi Jezus moj, kaj bo ta teden s teboje«. 12.40 Jugoslovanski pevci. 14.10 Otroško okence: »Tomi na obisku«. 14.30 Mladi pisci. 14.45 Odmevi s Portugalske. 15.00 Nove plošče. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Skladbe slovenskih avtorjev.

Petek: 8.10 Iz sveta folklore. 9.00 Glasbene matineeja. 10.10 Koncert. 11.30 Oseba vozila danes. 12.00 Na goriškem valu. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroško okence: »Kje je napaka?«. 14.30 Don Kihot. 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 15.30 Postni govor. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbeni trenutek doma in drugod.

Sobota: 8.10 Potovanje v Ameriko. 9.00 M. Bieler: »Missa«, drama. 10.10 Koncert. 11.30 Coln, šport in razvedrilo. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 Glasbeni popoldan za mladino. 15.30 Čehov: »Noč pred vstajenjem«. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba - Na goriškem valu (ponovitev) - Škofjeloški pasijon. 18.45 Vera in naš čas.

Seja Zveze slov. katol. prosvete bo v ponedeljek 31. marca ob 20.30 na sedežu v Gorici.

Vstajenska procesija v goriški stolnici bo na veliko noč ob 7. uri jutraj (po legalnem času).

Postni govori. V petek 28. marca Božidar Rumpler, Ločitev od Boga - najhujša kazen pogubljenih. Torek 1. aprila Jože Kunčič, Vstajenje mrtvih. Petek 4. aprila Jože Kunčič, Poslednja sodba.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtni 250 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

+

V 85. letu starosti se je za vedno poslovila od svojih dragih 21. marca 1980

Ivanka Glavič por. Hlača

Zalostno vest sporočajo mož Karlo, sestra Pina (odsotna) in Marija ter ostali sorodniki.

Trst - Rim, 22. marca 1980